

ת"פ (קריות) 45141-05-22 - מדינת ישראל נ' איתי יהושע מטוס

ת"פ (קריות) 45141-05-22 - מדינת ישראל נ' איתי יהושע מטוס שלום קריות

ת"פ (קריות) 45141-05-22

מדינת ישראל

נגד

איתי יהושע מטוס

בית משפט השלום בקריות

[08.01.2025]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום המתוקן (להלן: "התיק העיקרי")

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בתיק העיקרי במסגרת הסדר טיעון דיוני בעבירות של התפרצות למגורים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות - עבירה לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט - 2019 (להלן: "חוק שירותי תשלום").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר המתלונן ברחוב דור הבנים, מבנה 17 בגשר הזיו (להלן: "הבית"). בין הנאשם והמתלונן היכרות חברית מוקדמת ובמסגרתה המתלונן אף סייע לנאשם כלכלית.

ביום 10.5.22 בסמוך לשעה 02:00 התפרץ הנאשם לבית המתלונן בכוונה לבצע גניבה בכך שפתח את דלת הבית שהיתה סגורה אך לא נעולה. באותן הנסיבות, גנב הנאשם רכוש בדמות ארנק שהיה במגירת המטבח בבית אותו השליך בסמוך לבית הספר "חופי הגליל" בגשר הזיו, לאחר שפגש במתלונן והכחיש בפניו כי נטל מביתו את הארנק. מהארנק נגנבו: תעודת זהות של המתלונן, כרטיס אשראי "מסטרקארד", כרטיס "ויזה קלאסיק" וכן דף שבו היו רשומים הקודים האישיים של הכרטיסים.

ביום 10.5.22 הנאשם עשה שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בכוונה להונות בכך שעשה שימוש בכרטיס הויזה בכספומט המצוי בחנות הנוחות "אלונית" המצויה בתחנת הדלק "דור אלון" בגשר הזיו: בסמוך לשעה 02:28 משך הנאשם כסף מזומן בסך של 506 ₪, בסמוך לשעה 02:29 ביצע הנאשם שתי משיכות של כסף מזומן בסך כולל של 1,012 ₪, בסמוך לשעה 02:30 משך הנאשם כסף מזומן בסך של 506 ₪.

- כתב האישום המתוקן ת"פ 40381-10-24 (להלן "תיק הצרופ")
3. הנאשם הודה וצרף תיק נוסף והורשע בגין תיק זה בעבירות של הסגת גבול פלילית - עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגברת עופרה מטוס היא אמו של הנאשם. במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום התגוררה המתלוננת ברחוב הראשונים 9 בגשר הזיו. ביום 18.9.24 במסגרת ה"ט 38148-09-24 בבית המשפט השלום בעכו ניתן על ידי כבוד השופטת ענבל הוכמן אמויאל, צו הגנה אשר אסר על הנאשם, בין היתר, להטריד את המתלוננת בכל דרך ובכל מקום, לאיים על המתלוננת, לבלוש אחר המתלוננת, לארוב לה, להתחקות אחר מעשיה או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת, ליצור קשר כלשהו עם המבקשת אם בעצמו ואם באמצעות אחרים ולהימצא ברדיוס של פחות מ- 200 מטר מדירת המתלוננת.
- ביום 15.10.24 בשעות הערב בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, הפר הנאשם את צו ההגנה בכך שהסיג גבול לבית ושבר חלון המטבח באמצעות אבן ונכנס לתוך הבית דרך החלון תוך שהוא יודע שהוא מפר את צו ההגנה. ההליך המשפטי
5. לאחר שהנאשם הורשע במסגרת התיק העיקרי הופנה לקבלת תסקיר ובעניינו הוגשו מספר תסקירים. תסקיר ראשון הוגש ביום 10.8.22 ובו שירות המבחן ציין כי להתרשמותו יש לבחון שילובו של הנאשם בקהילה טיפולית "אילנות" ולצורך כך נקבע לנאשם ראיון קבלה.
6. ביום 25.8.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר המפורט, ציין שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. שירות המבחן ציין כי הנאשם ביצע את הבדיקות לצורך קליטתו בקהילה הטיפולית. שירות המבחן התרשם מצרכיו הטיפולים של הנאשם בתחום ההתמכרויות ונכונותו להשתלב בטיפול אינטנסיבי ולפיכך, המליץ על דחיית הדיון בשלושה חודשים לצורך שילובו של הנאשם בקהילה הטיפולית. שירות המבחן המליץ כי אביו של הנאשם ישמש כערב מגבה במידה והנאשם ינשור מההליך הטיפולי וישהה בביתו בתנאי מעצר בית עד להחלטה שיפוטית.
7. שירות המבחן המליץ להורות לשב"ס על העברתו של המשיב מ"דלת אל דלת" לקהילה טיפולית "אילנות". מאחר והנאשם היה עצור ונדרשה החלטה שיפוטית לשחרורו ממעצר בתנאים, התבקשו הצדדים להביע עמדתם שהמותב ידון במסגרת התיק העיקרי בשאלת שחרורו של הנאשם. הצדדים הביעו הסכמתם ולפיכך, נערך דיון במעמד הצדדים.

לאור האמור ולאחר שהתקיים דיון שוחרר הנאשם ממעצר ביום 11.9.22 ושהה בתנאי מעצר בית מלא בקהילה הטיפולית "אילנות".

8. הדיון בעניינו של הנאשם נדחה מעת לעת וביום 7.8.24 הוגש תסקיר של שירות המבחן ובו תיאר כי בתקופת הדחיה הנאשם השלים את ההליך הטיפולי בהוסטל בהצלחה ובתאריך 9.7.24 השתלב במסגרת דיור מוגן בנתניה. בתאריך 6.8.24 מנהלת הדיור המוגן עדכנה כי ביום 24.7.24 הנאשם יצא מהדירה ונסע לבית אמו וביקש לשהות בבית האם כיוון שלדבריו חלה בקורונה. הנאשם הבטיח שיחזור כעבור מספר ימים אך אביו יצר קשר עם צוות הדיור המוגן ודיווח להם כי הוא חושש שהנאשם חזר לשימוש בסמים. כאשר צוות הדיור יצר קשר עם האם התברר כי הנאשם כלל לא הגיע לבית אמו. בנסיבות אלו הנאשם הוזמן למתן בדיקות שתן אליהן לא התייצב. בשיחה נוספת עם הנאשם תיאר כי חזר לשימוש בסמים ולא מצליח להימנע מכך בכוחות עצמו. כמו כן הצהיר הנאשם כי הוא רוצה לחזור להליך הטיפולי. צוות הדיור המוגן התנה את חזרתו של הנאשם רק לאחר הליך של גמילה פיסית באישפוזית. שירות המבחן מציין בתסקיר כי הפרוגנוזה בעניינו של הנאשם נמוכה ועל כן מעורבות של שירות המבחן במקרה זה אינה יעילה ואינה מפחיתה מהסיכון להישנות עבירות נוספות בעתיד ולפיכך נמנע שירות המבחן מהלצה שיקומית. טיעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב - ע/1 וכן את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - ע/2 ותמונות של הנזק שגרם הנאשם - ע/3. בטיעוניו ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם. מדובר בפגיעה גבוהה לטענת המאשימה שכן הנאשם חזר על עבירות וכן התעוזה של הנאשם לבצע את המיוחס לו, עצם הפריצה למגורים וגניבת רכוש מחברו וכן היותו של הנאשם נמלט ממסגרת טיפולית בה היה אמור לשהות. ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה במקרים דומים וטען כי מדובר בנאשם שבחר בדרך עבריינית כדרך חיים ומבצע עבירות על מנת לממן התמכרותו לסמים. ב"כ המאשימה טען כי העבירות בוצעו בזמן ששירות המבחן ובית המשפט תלו תקוותיהם בהליך השיקום שהנאשם אמור היה לבצע שכן נשלח להליך טיפולי בקהילה ממנה נמלט ולא צלח את ההליך הטיפולי. המאשימה עתרה לקבוע כי מדובר בשני אירועים שונים בגינם יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אירוע. באשר לתיק העיקרי עתרה המאשימה למתחם ענישה שנע בין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 26 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר למתחם הענישה בתיק הצרוף עתרה המאשימה למתחם ענישה של 8 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחמי הענישה טען ב"כ המאשימה כי לנאשם ארבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות ועבירות נלוות ואף נדון לעונשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה לתסקירי שירות המבחן. המאשימה עתרה להשית על הנאשם בתיק העיקרי עונש שלא יפחת מ- 18 חודשי מאסר בפועל ובאשר לתיק הצרוף עתרה המאשימה לעונש שלא יפחת מ- 12 חודשי מאסר בפועל. סך הכל עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, חילוט ערבות שהופקדה על ידי הנאשם בסך של 3,000 ₪, קנס כספי והתחייבות כספית להימנע מעבירה.

10. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם והעובדה כי על אף שעזב את הקהילה הטיפולית, טרם עזיבתו עבר הליך שיקומי ארוך ביותר ועמד בו והגיע לשלבים מתקדמים של הטיפול. בנסיבות תיק זה כך טען הסנגור, לא ניתן להתעלם מכברת הדרך הארוכה שעבר הנאשם. הנזק שנגרם בתיק זה לדברי ב"כ הנאשם אינו גבוה ולא עולה לכדי סכום של אלפי שקלים. טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה באשר לשני התיקים ויש לתת לכך משקל ראוי. ההגנה עתרה להשית על הנאשם עונש של מספר חודשי מאסר בלבד ומדובר בעונש שברף התחתון של מתחם העונש ההולם.
11. הנאשם בדברו אמר שאכזב את עצמו ולאחר שעשה הליך טיפולי מרשים לא צלח את הטיפול והודה כי ישנו פער בין היכולת שלו לבין הביצוע בפועל. הנאשם אמר בדבריו כי היה נקי מסמים לתקופה של שנתיים אך נכשל כאשר. הנאשם ביקש לשלבו בהליך טיפולי במסגרת בית הסוהר וריצוי עונשו.
- דיון והכרעה
12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40'ט' לחוק העונשין. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40'ג' (א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.
13. בהתאם למבחן ה"קשר ההדוק" אני קובעת כי מדובר בשני אירועים בגינם יש לקבוע מתחם ענישה לגבי כל אירוע ובסופו של יום לגזור עונש כולל אחד. ראו בעניין זה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014).
14. הערכים המוגנים בבסיס העבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה ואשר בהם פגע הנאשם הם פגיעה בקניינם של הבעלים. לכך יש להוסיף את הפגיעה הקשה בשלוות נפשם של המתלוננים ובזכותם לחוש בביטחון אישי בביתם. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.2008):

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של אדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

15. נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם מבצעי עבירות רכוש ובמיוחד באשר לעבירות של התפרצות לבית מגורים והפגיעה בחדירה לביתם של הבעלים וערעור תחושת הביטחון שלהם בביתם. נסיבות ביצוע העבירות מלמד על תעוזה מצדו של הנאשם שנכנס לתוך ביתו של המתלונן, חברו ואף פגע באמון שביניהם גנב ארנק עם רכוש ועשה שימוש בכרטיס האשראי שהיה בתוך הארנק.

16. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של פריצה לדירת מגורים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל (7.1.2010), בו הוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר בגין פריצה לדירה, תוך הפעלת מאסר מותנה; עפ"ג 8332-08-10 אבו סיאם נ' מדינת ישראל (7.10.2010), בו נגזרו על הנאשם בגין עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה 18 חודשי מאסר; ע"פ 43816-01-11 חליאלה נ' מדינת ישראל (4.3.2011), בו נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה 15 חודשי מאסר; ת"פ 12697-11-15 מדינת ישראל נ' מורוזוב (8.7.2018), בו נגזרו על הנאשם בגין עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה 11 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 8637/14 וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל (13.01.2015), בו הורשע הנאשם בשני אירועים של התפרצות לדירה וגניבה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בערעור הוקל עונשו של הנאשם ל-12 חודשי מאסר, ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה; רע"פ 916/17 בוסקילה נ' מדינת ישראל (18.4.2017), בו הורשע נאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר על תנאי של 10 חודשים במצטבר. ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו; עפ"ג 22186-10-16 מדינת ישראל נ' שושנה (10.1.2017) בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והוטלו עליו 30 חודשי מאסר חלף 36 חודשי מאסר (הכוללים הפעלת מאסר מותנה בחופף) בגין שישה מקרי התפרצות ועבירות נלוות שביצע עם אחר.

בעבירות של שימוש בכרטיס האשראי שעשה הנאשם מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי ברף התחתון לבין מספר חודשי מאסר ברף העליון.

17. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא התיק העיקרי נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

18. באשר לתיק הצרופ הרי שהנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על רכושו של אדם וכן כיבוד החלטות שיפוטיות. הנאשם הפר צו הגנה בכך שהגיע לבית אמו על אף שקיים צו הגנה הסיג גבול וגרם נזק לבית המתלוננת.

19. מדיניות הענישה במקרים דומים נעה בין עונש של מס חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין עונש של מספר חודשי מאסר בפועל.

20. אשר על כן אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את נסיבות תיק הצרוף נע בין עונש של מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין עונש של מספר חודשי מאסר בפועל ברף העליון.
21. בנסיבות התיקים שבפני לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.
22. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחמי הענישה אותם קבעתי הרי שיש לתת משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ולקיחת האחריות. כמו כן על אף העובדה כי למרבה הצער ההליך השיקומי בסופו של דבר לא צלח, הנאשם היה תקופה לא מבוטלת בהליך השיקומי ועבר כברת דרך ארוכה. כמו כן נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות כעולה מתסקירי שירות המבחן. עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעות קודמות לרבות עבירות כלפי אמו ועל כן יש מקום במסגרת קביעת עונשו של הנאשם לתת משקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם.
23. אשר על כן ולאחר שקבעתי שני מתחמי ענישה אני קובעת עונש כולל וגוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:
- 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 10.5.22-11.9.22 וכן מיום 16.10.24 ועד מועד מתן גזר הדין.
- 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור אחת או יותר מעבירות רכוש, למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב עבירה על פי סעיף 413 לחוק העונשין, ויורשע בה.
- 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא שלא יעבור אחת או יותר מהעבירות כדלקמן: עבירה לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, הסגת גבול פלילית - עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
- לאור העובדה כי הנאשם לא הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית ביחס לעזיבתו את הקהילה הטיפולית ובנסיבות בהן שהה הנאשם תקופה ארוכה מאד בקהילה אני נמנעת מחילוט הערבות עליה חתם.
- כמו כן אני נמנעת מהשתת קנס כספי או פיצוי כספי לאור מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבותיו.
- אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית בסכום של 1,000 ₪ למשך שנתיים להימנע מביצוע עבירת רכוש. זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.